

Homilija v Mariborski stolnici na predvečer praznika zavetnika nadškofije sv. apostola Andreja, 29. 11. 2015

Apostol Andrej je bil doma iz Betsajde ob Genezareškem jezeru v Galileji. Bil je brat Simona Petra in učenec Janeza Krstnika. Njega je Jezus z Janezom prvega poklical.

Evangelist Janez je opisal v svojem evangeliju (1. poglavje), kako ga je Jezus sam poklical. Bilo je v Betaniji onstran Jordana, kjer je Janez Krstnik krščeval. Tam je stal Janez Krstnik in z njim dva izmed njegovih učencev. Tedaj je prišel mimo Jezus. Janez Krstnik se je ozrl vanj in vzkliknil: »Glejte, Jagnje božje!« Njegove besede sta slišala onadva učenca in šla za Jezusom. Ko je Jezus videl, da gresta za njim, ju je vprašal, kaj iščeta. Odgovorila sta mu: »Učenik, kje stanuješ?« Jezus jima je velel, naj prideta in pogledata. Šla sta z njim in tisti dan ostala pri njem. Eden izmed njiju je bil Andrej, drugi je bil evangelist sam, pa se v svoji ponižnosti ni imenoval. Andrej je šel potem po brata Simona, mu oznanil veselo novico »Našli smo Kristusa« in ga privedel k Jezusu.

Evangelij Andreja izrecno omenja ob treh priložnostih: na Oljski gori, ko so bili na samem, so Peter in Jakob, Janez in Andrej spraševali Jezusa, kdaj bo razdejan Jeruzalem in bo konec sveta. Preden je Jezus nasitil pet tisoč mož, je Andrej pokazal na dečka, ki je imel pet hlebov in dve ribi. Prav tako je omenjen, da je posredoval pri Jezusu za Grke, da so lahko videli Jezusa (Jn 12,22).

Po Jezusovem vnebohodu je apostol Andrej oznanjal evangelij po raznih deželah, dokler ni našel križa v Patrah, glavnem mestu Ahaje. Z vrvmi so ga privezali na križ, in na križu je v mukah živel dva dni. Svetnikove posmrtno ostanke so leta 356 prenesli v Carigrad. Sv. Apostol Andrej je zavetnik Rusije in Škotske. Upodabljajo ga največkrat s poševno postavljenim križem. Sv. Andrej je že od nekdaj tudi na slovenskih tleh priljubljen in češčen svetnik. Mariborska škofija ga časti kot svojega glavnega zavetnika in nas spominja na prvotni sedež lavantinske škofije v St. Andražu na Koroškem.

Praznik sv. Andreja, apostola, nam govori, da nas Bog odrešuje po sodelavcih, ki jih kliče v svojo službo. Bog želi doseči vse ljudi, vsakemu človeku želi spregovoriti na srce, da bi vsi ljudje začutili, da smo od Boga sprejeti in ljubljeni. To se nam kdaj zdi skoraj nemogoče in neuresničljivo. Prav zato, da bi Bog to uresničil v vsakem zgodovinskem obdobju, kliče sodelavce, da bi postali eno z njim, da bi sprejeli njegovo logiko ljubezni in usmiljenja, da bi mislili in delali, kar dela on, da bi postali njegovi sodelavci in bi prinašali ljudem Njegovo sporočilo upanja in njegov mir.

Tako je Jezus od vsega začetka klical nekatere moške in žene, da »bi bili z Njim«, da bi mu sledili. Na poslanstvo jih je hotel pripraviti s tem, da bi globlje spoznali in dojeli njegove besede in da bi videli znamenja, ki jih je delal... Vse to je Jezus storil z namenom, da bi oznanilo evangelija seglo v njihova srca in jih preoblikovalo. Apostoli in učenci niso vsega takoj razumeli, zato jim je poslal Sv. Duha, da bi jih spomnil vsega in jih pripeljal k polnosti resnice.

Jezus ni iskal in ni izbral za svoje učence in apostole ljudi, ki bi sloveli po modrosti, bi bili dobri govorniki ter imeli v družbi kakšno vidno in pomembno mesto. Ni izbral tistih, ki so bili polni samega sebe in so morda v svoji zagnanosti mislili, da lahko spremenijo svet. Ustavil pa se je ob preprostih ribičih, ki so si s težavo služili svoj vsakdanji kruh, toda v srcu so bili dobri in pleniti. Iskali so smisel svojega življenja, bili so polni vere in zaupanja v Boga. Jezus si je torej izbral tiste, ki so poznali krutost življenja, ki so bili navajeni trdega dela. Takšni so bili pripravljene tudi na preizkušnje

in težave, da v vsem, kar jih je zadelo niso obupavali, ampak so iskali moč v veri in v zaupanju v Boga.

Sveti Andrej ni le prvopoklicani apostol, ampak nas tudi uči, kako naj mi poslušamo Božjo besedo, ki je namenjena prav vsakemu od nas osebno. Sv. Andrej je takoj zapustil vse: svoj poklic ribiča, svoje okolje, družino in je šel za Gospodom.

Čeprav sv. Andrej ni bil v središču pozornosti med apostoli, velja, za zanesljivo priččo in je dragocen Jezusov učenec in apostol, ki s svojo vero oznanja tudi nam, sodobnim kristjanom. Sv. Andrej ni iskal sebe, ni se postavljajl v ospredje, njegova globoka vera in njegova predanost poslanstvu, vse to je obrodilo bogate sadove.

Tako nam sv. Andrej daje čudovit vzgled: Ni pomembno, kakšna vloga ali kakšna naloga nam je zaupana, pomembno je, kako to poslanstvo opravljamo. V Božjem načrtu je vsak od nas dragocen in vsak lahko prispeva svoj delež pri širjenju Božjega kraljestva, pa naj si bo to molitev, tudi skrivna, ali naj bo to naše pričevanje za evangelij v družini, na delovnem mestu ter v naši družbi.

Pripravljenost zapustiti vse in iti za Gospodom je apostole naredila za nosilce te »vesele blagovesti« odrešenja. Vera se rodi iz poslušanja in kar Cerkev oznanja, je Jezusova beseda, zato to besedo tudi danes kristjani in člani Cerkve razširjamo po vsem svetu.

Prosimo zato danes sv. apostola Andreja, naj nas nauči poslušati Božjo besedo, naj nam pomaga s svojo priprošnjo, da bomo Božjo Besedo sprejeli v vsej iskrenosti in odprtosti srca. Potem, ko bo Božja beseda segla do našega srca in ga osvojila, bomo tudi spoznali, kje je naše mesto v Cerkvi in katero je poslanstvo, ki nam ga želi Bog zaupati.

Apostol Andrej je zapustil tisto malo, kar je imel: družino, čoln mreže in je šel za Gospodom. Bil je pripravljen slediti Božjemu povabilu in njegovi Besedi. Tudi nas Gospod danes vabi, naj gremo za njim, da bi zanj pričevali ter se mu velikodušno dali na razpolago.

Papež Frančišek nas opozarja, da vsak poklic zahteva, da ga opravljamo celostno in dosledno. Vsak poklic je hkrati tudi pot, da se še bolj povežemo z Bogom, in s tem še z večjo ljubeznijo opravljamo svoje delo in poklic. To velja za vsak poklic, toliko bolj pa to velja za poklic duhovnika, redovnika, redovnice, bogoslovca.

Naj nas vzgled in priprošnja sv. Andreja pomaga, da bomo še vztrajneje in z večjim navdušenjem hodili za Gospodom, kajti takih pričevalcev tako zelo potrebuje naša Cerkev.

izročimo danes sv. Andreju tudi naše prošnje za prihodnost naše mariborske nadškofije, katere zavetnik je sv. Andrej, da bi rastle v veri in medsebojni povezanosti, da bi stopili v sveto leto usmiljenja z vso iskrenostjo in odprtostjo, da bi vse nas doseglo Božje usmiljenje in njegov mir. Amen

msgr. Alojzij Cvikel DJ
nadškof metropolit